

ДІЛО

Видавництво Спілки „Діло“.

Війна і переговори про мир.

Львів, 11. цвітня.

Говорячи вчора про реєстр вимог, які стають до будучого миру, а властиво до переговорів про мир, російський міністер загорянських справ, Мілюков, міністри якір дуже можливу, хоч і не певну, що маємо в сім реєстрі діло з європейськими об'єднаннями не на реалізацию, а на оголошене противника.

Якож сей адогад мав бути правдивий, то в звязку з Мілюковим і взагалі в глянці цієї анти-мир мади-біки відсвіжено старої тактики венеціанської дипломатичної — так часто уживаної перед вступленням у мирові переговори. Кілька історичних споминів зображені се на газеті.

Справа сій присвячена історично-політична розвідка чільного німецького соц. дем. історика і публіциста д-ра Мерінга в берлінській "Neue Zeit". Автор розвідки обговорює мирові предложенія осередніх держав, оцінюючи їх нафаже, як соціально-демократична більшість. Між іншим вважає Мерінг хибним поглядом, немов то Німеччина по відданню мирових предложений веде тільки оборонну війну.

І найславільний побідник — вище Мерінг — може так само поставити мирне предложение, як його небесна жерть може бути принесено відкликнути пропозицію. Ось так в р. 1807 Наполеон по битві під Ільвою заявив готовість заключити мир з пруським королем під догідними умовами, та Фридрих Вільгельм III не приняв того предложение; проте ніхто тоді не докикував, що противники поміжлими се ролами та що пруський король тепер веде агресивну війну, а Наполеон тільки бросявся ся. По битві під Седаном Франція хотіла миритися з Німеччиною за ціну воєнної контрибуції, та Бісмарк відкликав таке предложение; без сумніву дальша війна Німеччини буде війною для добиці, а не для оборони.

Відповідь антиантанту на погляд Мерінга се блюдо, який повинен осередній державі заставити до дальших мирових затруджень. Такий сам погляд висловує німецький комісархист Дельдріз у видавництві "Preussische Jahrbücher". Коли ведучий війну не в силі приносити противника до мира, а бажає в ним помиритися, то мирне предложение, яке має стати успішним, повинно відповідати отсем вимогам: не торкати питання, хто побідив, і подавати конкретні ускладнені. Коли в марті 1813 р. пруський король висловив Наполеонову війну серед обстанови, які Наполеон відвідав дві великі побуди і предложив мир, який спісна вважав свою політичною похибкою. Та тоді для відражання своєї сили Наполеон конче потребував мира і знає він, що не треба противникові робити злаків з приводу висловідження війни, ні грозити йому на будуще, бо се не довело-би до бажаного успіху.

Є також звичайним явищем в історії, що мирові переговори ведуться під час війни, та мирові предложенія мають в собі ріжні закриті наміри. Весняний мир в 1813 р. був заключений саме в такихм закритими намірами.

Опісля обговорюючи Мерінг надмірні мирові умови антиантанту та приходить до висновку, що надмірність є проявом і наслідком великих суперечностей між поодинокими союзниками. Тому, що їх домагання суперечні одні другим, тому їх закрито загальними фразами.

Відомо теж, що між союзниками звичайно приходить до спорів. Саме питання, до якої міри треба противнику побороти, може стати приводом розлуки союзу. Ось так в 1741 Пруссія і Франція зважалися союзниками проти Австро-Італії.

Пруссія хотіла тільки виграти Шлезія, а не ослабити Австро-Італію одержавши Шлезію, заключила мир з Австро-Італією, не дباءючи про те, що французька армія була в прикім положенні. Чим більше союзників, тим трудніше питання розподілу добутків. Приміром того є відомий контракт з 1814 р., коли Англія і Австро-Італія заклю-

чили що-для разом
крім понеділків.

РЕДАЦІЯ:
1 АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18, II. поверх.
Контакт пошт. № 26726.
Адреса тел.: "Діло—Львів".
Число телефону 261.
Рукописи
заслані не відуть.

ПЕРЕДПЛАТА

за рік	270 к.
четвертій	70 —
піврічно	140 —
піврічно	280 —
у Львові (без доставки):	
піврічно	240 к.
четвертій	140 —
піврічно	280 —
За замову адреса платить за 88 к.	

ШІСТЬ ГОДІВНОСТІ:

Серія комплекту, включуючи
том 40, в кожному томі 12-14
статьями, в звичайному форматі
форматі 1 зі сторінками 128.
Місяць 1 зі сторінками 128.
Фотографії з північно-
західної України
у Львові 10 к.
за проплату 10 к.

Начальний редактор: д-р Василь Панайло.

чили з побитою недавно Францією союз противі Наполеона і тільки швидкий поворот Наполеона в Ельбі погодив нових неприятелів.

Після відповіді антиантанту деякі німецькі по літнім круги бажали, щоби на блюфі антиантанту осередні держави відповіли теж блюфом. Які є наслідки такого взаємного обдурування, доказує історія семилітньої війни. Війна ся тягнула ся вже три роки і безнастаний переговори мали вкінчі достові до конгресу. Король Фридрих пруський програв саме три великі битви під Колюкою, Гохкірхен і Кундердорфом, стояв на передодні двох проганих битв під Максен і Ландсгут, жив толі — як писав про себе — немов "жид, вічний скитаєць", а проте поставив домагання відступлення великих областей та заявив, що найгірший був би мир на основі "status quo ante". Пруський міністер Фінкенштайн переклався ти домаганням свого короля; та дворянин короля Айхель пише до міністра: "Не дай ся і ти задурити; король буде вдоволін", коли привернеться "status quo ante". І Кавніц, міністер Австро-Італії, виступив в такими блюфами, хоч Австро-Італія була фінансово зовсім вичерпана. Він теж поставив неможливі до сповнення територіальні домагання і давав, що найгірший був би мир на основі "status quo ante".

З того приводу мирний конгрес розвивав ся і прийшли ще дальші три роки війни. Франція і Росія перестали воювати, а Прусія і Австро-Італія вели дальнє війну аж до обезсилення і не могли вже більше виступати в блюфами. Тоді до мира прийшло дуже скоро. При переговорах не було навіть міністрів, — тільки з австро-італійського боку звичайний радник двору, а з пруського звичайний легаційний радник. Мир заключено дуже скоро на основі "status quo ante", який Фридрих і Кавніц вважали тому три роки будівля-го найгіршим вислідом війни.

В обороні української Волині

Відень, 10. цвітня 1917.

З ініціативи Союза визволення Україні відбула ся вчера винні наради про справи, звязані з українським населенням і українською про паганкою на Волині. В нараді взяли участь представники Української Парламентарної Революції, Загальної Української Ради, Богданівської України і Союза визволення України. Рішено перше всеє виготовити короткий меморіал в сприянні адміністрації Волині, українського школінізму і діяльності комісаріятів УСС. На Волині і предложити його начальникам команді армії. Далі рішено виготовити докази про представлені про стан української справи на Волині і предложить компетентним центральним властям.

Зірване дипломатичні зносини між Німеччиною і Бразилією?

"Frankfurter Zeitung" доносить з Парижа: Агенція Абаса довідається з північного же реля, що треба сподіватися ся зірвання дипломатичних зносин між Німеччиною і Бразилією. В Сан-Паулю відбудуться маніфестації за антиантантом.

Гранадинські Галицької України

Складки на портрет ІВАНА ФРАНКА треба посыпти на книжочку шеди. Краєвого Союзу Кредитового у Львові ч. 4.000.

За перебудову Австро-Італії.

Львів, 11. цвітня 1917.

"Vorwärts" містить інтересну статю п. з. "Боротьба за нову Австро-Італію", в якій вказується, що ще ніякій державний муж не обияв таї заграницьких справ в Австро-Італії в такіх підносиах як гр. Чернін. Він може свої погляди висловувати тільки у відомостях з днівниками.

Німецькі радикали — новая — хотіть скористати з того, що парламент не радить перевести при помочі в 14 накинені німецькою мовою як урядової, відокремлені Галичині і під час чеського королівства.

Відокремлені Галичині є дуже трудні до переведення, бо неможна означити гравінці Галичини, що відносяться її до будучого польського Королівства.

"Vorwärts" запримічає, що дорога німецьких націоналістів в Австро-Італії небезпечна та що за перебудову Австро-Італії мусить взяти ся демократи разом з соціалістами і всіми австро-італійськими Славянами.

Англія бажає російських областей?

ЛОНДОН. (Райтер). Як доносять з Ганноверу, поширюються ся в Росії чутки про переговори Англії з російським правительством про відступлення Англії деяких північно-російських областей, між іншими і тих, що занять течер Німеччиною. Англія домагається ся запоруки, що Росія доловить всіх ся, щоби ті області визволити.

Хто стане міністром війни?

"Pester Lloyd" доносить в депеші з Відня: В тутешніх політичних кругах уважають кандидатами на уряд австро-угорського міністра війни генерала Бардольфа, бувшого управителя військової канцелярії убитого архієпископа Франца Фердинанда, генерала інфanterії Авгенберга, бувшого міністра війни і генерала полковника Газаха, бувшого міністра гонведів. Газах став більш міністром війни лише тоді, коли уступив би з уряду спільному міністру скарбу бар. Буряк, бо інакше два Угри були би спільними міністрами. Управителем міністерства війни є польський маршал поручник Шляєр.

Росія предкладає Туреччині переговори.

Львів, 11. цвітня 1917.

Берлінські газети доносять з Парижа: Російський міністер загорянських справ Мілюков заявив під час розмови з днівниками, що Росія вислала до Туреччини необхідну запит про питання Дарданелів і справу Вірменії.

Смерть і похорони сотника

Нам пишуть:

Рано, десь коло 10 рік години стояв сотник на горі, веселий і усміхнений, як все. Стояв тут вже довший час, бо хотів оглянути ділане нашої артилерії, яка мала деськоло 10-30 острівлювати ворожі становища.

Артилерія стріляла може якої пів години. Сотник вішов опіля до коліби хор. Карабинського, щоби сей вийшов до него поподудні. На місце, де буде ся, як сотника нова коліба. Сотник працював також особисто коло неї а хор, Карабинського з хор. Голінським має вому помочи. Хорунжі обіцяли прийти око-

ло під до 2 б. По 1 ІІІ зачала артилерія знов стріляти. Оба хорунжі пустили сі йти в напрямі колиби сотника, коли почали відійти до лобу гук вибуху. Оба кинули сі туди. Ім на зустріч надіг стрілець:

— Пане хорунжий — каже до Карагинського — нема вже пана сотника.

Виглядало сі на жарт. Але стрілець додав:

— Пан сотник і стрілець одні убиті.

— Де?

— От тепер як раз, сотник робив коло свої буди. Граната вибухла два кроки від него і забила обох на місці. Його і стрільца Водославського.

Хорунжі побігли на вказане місце. Іх очам представився сучиний вид. Сотник лежав під смоковою. Лице окровавлене, кров сканула з него на землю.

Дістав підломком гранати в голову, так що задав частину чашки відорвана. Другий кусник гранати пробив очочку (шляхадер). Смерть настала в одну мить.

Два кроки від него лежав з розкиненими руками стрілець Олекса Водославський в чети хор. Карагинського. Лице також окрите кровю. Кусник лівої руки, до половини передрамені відриваний зовсім, лежав на яких два кроки від него.

Трупи на землі, довкола них війшли сі стрільці відкритими головами і блідими лицями. В оші світила слеза. Неодин з них воявав з сотником від початку війни дотепер.

Хорунжий Карагинський і Голінський виразували сі від смерті лише через сі, що ще не війшли були до сотника, щоби помагати в будові колиби.

Сантехні забрали оба трупи в долину до санітарного заведення бригади. Приказчикство над сотникою обізвав найстерший степенем хорунжий Онофре Іванович.

На представлене хор. Карагинського узагальні комендант відійшов майор фон Рюсс звичай українського легіону, що стрілець і офіцієр ховається не на кладовищі але на горбку або при дорозі на видній місці. Хор. Карагинський війшов місце і пострав сі в команді бригади о людій до виковані гробів і вітесані соснового хреста, високого 6 метрів. Поставив сі також, що за згодою майора фон Рюсс і команди бригади відбув сі похорони більше торжественно. В полі ховається сі по ляглих вчинчено без пікії паради.

На тих приготуваних військових пілій день 24. марта. Дня 25. марта о 10 ІІІ годині рано розпочався похоронний обряд. Взяли в нім участь комендант нашої бригади оберст Г., капітан ген. штабу Б., майор фон Рюсс і близько 20 офіцієрів.

На одній місці установлено обі домозини. В головах ставив рим.-кат. священик гр.-католицького не було), на ліво від него комендант чети хор. Р. Карагинський. За ними чета стрільців в правничому виряді. На дорозі уставили сі прочі офіцієри.

По відправленню молитов рушив похід до гробів.

Ю. Стрижавський.

5

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВІ.

Волинь заступас другий віть, довгокосій і довгобородий протоієрей Павлич з Западочі, з під Заславля. Еugen Маркович, Раїя, Гаяла, Волоха та інши молоді, — і П із Київщини і з Поділля — десь на „співі” — завтра, в день святкування Іоанела, мають співати, гуртом піреспуси Службу Божу, а старий Павлич в Чернівецьким та тоєтим вітьком, заступником Київщини, о. Харитоном Терлецьким в Вчорайшого, жартуючи радіть сі про те, якби то завтра, як будуть соборно правити Службу Божу, не перепутати архієреїв „на великому вході”.

Я свого митрополита добре пам'ятати му, — скажіть сі о. Харитін; — задивив сі на оного Николая, святителя авратинського, та й собі вів коши... а й — Бо, втім був, геть по самі вуха; коли читаю в „спархнільних”, високопреосвященній ідути по ревізії, і мое Вчорайше стоять в маршруті! Бідна моя головка...

Стрижені! регочеть сі Павлич...

Алеж бо ви, Харитоне Кіндратовичу, та недогоди! булоб обголтіть геть голову та був бы лисий, — додас отець Кость.

Ег, лисий... Як приїхав до Вчорайшого владика...

То ви з того часу почали листіти, — не вдавав отець Кость.

Дужий, немимушений сміх отців, що зустріли сі по десятьох, двадцятьох роках розлуки, розлагав сі під „думом мамврійським” ширилогнатим оріхом — альтанкою, справжньою олізбою дідульового саду і літнім салонем дубиновецької плебанії.

На самім переді ступала почетна чета стрілець під проводом хорунжого Р. Карагинського як одинокого легіонерського офіцієра з сотні. За четою ступав священик, відтак обі труми, несені стрільцями. За трумами оба команданти бригад, майор фон Рюсс, і прочі офіцієри.

Похід ступав поважним кроком. Коло гробів відспівали стрілець „Вічна пам'ять”, священик відправив молебень і на даний знак спущено труми на шнурах в гріб.

Стрілець виспівали тепер: „Це не вмоля Україна”. Всі офіцієри підоходили до гробів, кидали по груді землі і складали на руки Р. Карагинського висази співчуття або української легіону. Розійшлися сі.

Стрілець виспівали гроби і поставили хрест. Хрест в петесах соснових бальків, в блідо-блакитну, видніше же італіка. На деревянині тимчасові таблиці хімічним олієм виведений напис: „Тут спить і мріє про красу долю України д-р Омелян Лещицький, сотник Українських Січових Стрільців. Ур. 1875. Погиб 23. III. 1917. Земля йому пером”.

Українська Босва Управа постарається сі без сумніву о металеву, гарно вілкічну таблицю, яка небавом прийде в місце тій деревяної. А деревляни перейде на спомин до стрілецького музею.

Н. Арат.

НОВИНКИ

Львів, 11 квітня 917.

— „Певт Україна”. Під таким заголовком пише в отязі літературних видавництв „Bettiner Tagblatt” піменецький критик про книжку Алфреда Сізена „Тарас Шевченко”: „Альфред Бізен, Швед, видав студію про Шевченка. Юлій Вірній познакомила нас з писаннями Шевченка своїми перекладами. Було б даремним трудом заходити сі відята того, щоби його, твори стали загально читаними в Німеччині. Його талант спаєфічно національний а музики його ритмів не вспів передати ніжній перегляд. Сізен дає нам добрий і вірний образ воєтової творчості. Та Шевченко для нас зовсім чужий. Коли він нас займає то тильки з природу своїх судьб, яка теж само трагічна, як доля його гніблого народу”.

— Комітет для погання Митрополита Шептицького в Ульвові просить всі місцеві комітети, комітети, котрі залишено в тій нагоді в церкві св. Юра 65 К 14 с., у оо. Василії 91 К 03 с., в церкві Преображенській (підвалами збирки) 55 К, в церкві св. Петра і Павла 42 К 92 с., в церкві Семинірській 6 К, разом 206 К 09 с. Управа Товариства складає ширу позиву Вар. оо. Парохам церков: св. Юра, св. Петра і Павла, Преображенській, Вар. Ігуменії оо. Василії, Вар. Ректоратом Духовної Семінарії за ласкливі дозвіл урядовим збиркам як і тим Вар. Отцям, що зволили самі потрудитись і почути в збирці — Україна.

— Втрати Італійського фейерського кавуна. З воєнної пресової квіти доносять: Після обчислень приватної статистики Італії втратили в убитих від початку війни 13 генералів, 130 полковників і підполковників, 280 майорів, 114 капітанів, 993 поручників і 3.569 відпоручників.

— Відзначачи. Петро Гнатів, кадетаспірант п. п., відважений срібним хрестом за службу на стажі медалі хоробрості „за ратування засланників лікарію в великом нераженем свого життя”.

— Нападкоювані сільські дівчата. Краківський кореспондент „Warsawskого Кінєга” зображує житя теперішнього Кракова таке: „Часто тепер бачиш сі сільську куму, яка кує майдорожій болотна на білі та вибр. Його коронками, яких не стилала сі Білікі „дама”. Від властителів антик довідається, що сільські дівчата к найліпшим позушенням на парфуми і косметичні предмети. Перед сільською дівчиною єдиний обшарник з під Кракова, що ідути в торговий день до міста, стрінуга як до розі громаду дівчат, що кертали з міста, несучи в щащності свої черепіки а руках. Да і з них виличали сі мезячнійною, як на сільській жінці

Але справу польськів сам благочинний. Хм, хм... Я же отче Константине, лише сія похонича, оти йдіть зараз, вправте все-ноши, завтра на Службі Божій прошу стати соборно всіх, які є, священиків. Огеть Кость уклонка сі благочинному (рівне як патиці, не слухнине волося його висило йому геть на лиці) і подав сія до хати, щоб прибравши сі йти до церкви; Йдучи, він митто обернув сі, показав присутім влучну міну, — старий, мідлив, аж порохно смільти сі, — й шед, благочинний, звичайно, того не бачив; це сталося поза його сонию; але по тому, як отці знов стали гладити свої бороди з низу до гори, мусі дігадити сі, що отець Кость вже відізвичив йому за той наказ виконати нинки обов'язки наймолодшого священика.

Побесідувавши трохи про те, про сі, звичайно, як свої при чужому, отці й собі подали сі до хати, а незабаром, в рожі барвних керех, золотих хрестах та камінцевих, гуртом вийшли на вулицю, простуючи до церкви.

Бам, в ніч — в ніч — в ніч — в ніч! бам!.. бам! в ніч — в ніч — в ніч — в ніч!.. бам!.. відзвонювали Аватанс, глибоко зворушеній тим незиданім в Дубинівцях віловицем.

Бам... дивувала сі дубинівці. Люблєв, начаво ні поділаш! — пояснив апатинівський фурман, від Павло: ми, слизмалий, з вашим отецем — батьківським товарищем, акурат я у Веньгрію, Трасільванію ашол на освірені сопотистів, а батьківка на священиця. За государа що, за Николаєм Павловичем. Ну, теперичка, значить, батьківка по старості лет приводити сі на пресвящеенного. Ітіз — стого високопреородобіє. Єго і есть любляв, понял?

блідістю. Підіхавши близьше, перекомався, що лиша у дівчатів піканті білою блакеткою і ну-
дрою. Сільські діти бавляться си забавками і не
кільканайшуть корон і сільські матері таїших
забавок не купують..."

ЛІГДИ ГОЛОВАНИ

Осип Хедачен з Самбора, ц. к. хорунжий
при 33 п. кр. обор. упав з кінцем марта

ПОЖЕРЛИ:

О. Петро Білинський, поч. сорігник митр. колегії і парох Зарваницького деканату помер в цоловині грудня 1916 р. в Підгайцях у 68 році життя, а 40м священства. Покійний був дарованим проповідником і видає печаткою свої "Проповіді пізничні і недальні", як також "Науки о 10 заповідях Божих". По ціковитім знищенню Зарваниці, через яку саме переходила боса лінія покійний перенісся до Підгайців, де і помер. Тіло його поховано в Зарваниці. В. Н. п.!

АДРЕСА: Hauptkasse der Zentralleitung
der Ukrainerischen Legion.
WIEN, VIII. LEADERERGASSE 20
— ПРОСИМО НА СЮАДРЕСУ 444
— СЛАТИ ЛІСТИ І ДАТКИ 444
— НА СТРІЛЕЦЬКІ ЦІЛИ. 444

Як відбудувати ся дешево.

Під титулом „Wie baut man für's halbe Geld“ позивається книжка Курта Адера, в якій автор обговорює фахово один зі способів ставлення господарських і мешканських домів. На ту справу хотим звернути увагу безпосередньо інтересованих кругів. Бажати би треба, щоби цю темою занявся і загал рільників, а зокрема фахівці круги покликані до співдіяльності при відбудові краю.

В наведений брошурі обговорюється спосіб будований з глини. Завдяки добуткам техніки можна в глини виставити будинки, які можуть відповісти всім сучасним вимогам так під практичним, як і естетичним оглядом. При цьому важне се, що кошти будови таких будинків незвично низькі. Після виводів автора можна при корисних умовах обнімати кошти встановлення стін о 70 проц. у відношенню до коштів муру. В той спосіб відбудовані доми можуть бути дуже тривкі.

Стіни будинків виконується з глини скомбінованої з дротиною сіткою. Не є се однак глина, якої має пр., уживати ся до виробу цегли. Автор називає її „Lehm Ton oder Kleiboden“, се буде отже земля з відповідною домішкою глини, в якій втікаветься на сухо, безпосередньо на стінах дому перстю 30 см. високі, обведені дротиною сіткою. Грубість такої стіни відповідає менше більше густина муру в цеглі. Окрім глини треба до виконання таких стін 1/2 частини цементу для скріплення бетоном дротиної сітки. До вимуровання комінів конче потрібна цегла. Такі стіни віддержують огонь.

Кошти стін, виконаних в той спосіб, обнімають ся о 40 до 70 проц. у відношенню до коштів звичайних муру. Вони залежать від віддаленості, якої дозволяється глина. Вони отже найнижчі, коли глина є на місці, на будівельній ґрунті.

Даліше обніжене коштів встановлення стін спричинене тим, що можна їх виконати майже без кваліфікованих робітників; вистарчить наявність однієї тільки мударя до більшого будинку. Все те буде мати велике значення в часі після війни, коли буде мало кваліфікованих си робітників і тягла.

Так встановлені будинки з знає будуть теплі, в тій колодні. Стіни з матеріалу зложеної після вказівок автора вгаданої на вступі книжки, мають ту висність над мурівками, що не мають щілин, які лишають ся між цеглями, отже не пропускають так легко ні вітка ні темперу. Будинки такі в усіх, однак треба їх хоронити перед зовнішньою вогівкою. В тій щілі треба їх забезпечити від споуди ізольованою верстаю, а із зовнішньої і внутрішньої сторони це зробити кипарією. Великі простири в нашій краї мають в огляду на якість своєї землі пригожі усів'я для такої системи будови, яку пропонуємо вже в складі Прусії при відбудові обласей знищених війною. По близькій інформації, треба звернутися за адресу: Gesellschaft für Klimakultur in Wiesbaden.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

"Паткева система".

На необхідну потребу удержання 25 училищ
волинських шкіл на Волині, які супроти останніх
подій тим дозволи: і вважають для української
справи, конечні як найкорші і найобличініші
жертви

Українці У. Ваопу 4/58

150 К. — Маруся Поврозниківна 5 К.:
Марусю Лінинську з Перемишля, Заніцю Ону-
ферківну з Станиславова, Галюсю Карпаківну з
Сокала, Надю Головківну з Ванева, Юруся
Ковальського з Ванева, — Галюсю Повроз-
никівну 4 К.: Галюсю Дрогомірську з Бу-
тина, Марусю Комарницьку з Раки руської —
Івана Захарієвича Торганаю 10 К (Д-
ло), — громада Торганаю поз. Слайдір 38 К
(трибута) К (Дло): громади Морозовичі, Ва-
ньовій, Торчиновичі, Бібків і Береги — всі в по-
шті самбірськім, — Мінуса Гарухова з Нелі-
нова 5 К (Дло): Ігнатію Петрушевичеву жену
судді, Ольгу Маковську, Аделю Білевичеву з
Поділичи, Маню Глодінську з Руди, — Ната-
лія Михайлівна Великополе 10 К
(Дмістер): Григорія Михайлішина з Жовкви,
Іосифу Михайлішина Замочок, о. Омеляна Ра-
дзівичевича з Вишні велікі, Ірину Маріїн-
 Яворів, Галю Прихідківну з Верещині, — Ми-
рослава Раковський Віденсь 2 К: Нусю Ри-
бачківну Віденсь, Ліду Лукатецьку Львів, Слав-
ця Раковського Перемишля, Никольця Колес-
су Віденсь і Бобу Рудницького Віденсь, —
Підхор. УСС. Мойсей Іван 5 К: Збудовську
Ольгу Львів, Гуківну Меласю Сіхів, Процен-
ович Надю Березівна, Мотюківну Стефу Гро-
зькою, Баричку Ольгу Щирець — Поручник К-
скіревич Омелян 5 К: поручників: Володи-
мира Сологуба, Анатію Степанова, Климу Ш-
така, хорунжого Степана Кушніра всіх з 80 л.-
п. Терентія Лятивка діл. кас. Зад. в Камінці
стр. — Марія Якимовичівна Грибовіч 5 К:
Софія Ілієвич і Павло Гамерського в Сандомирі,
Олену Кульчицьку і Івана Кульчицького в Пере-
мишилі, о. Івана Гамерського з Горянки. — Кри-
вонюк ю до Петра, поручник полева почта 187,
50 К: надпоручника Інцирука Ілю, поручника
Райдяка Ілю, поручн. Івановича Іана, поручн.
Стасюка В. всіх із 18 куріні пол. стрільців. —
Іван Яблонський Львів, перед інвалідою
Космич 5 К: о. Сенкевича, радника суду в Пере-
мишилі, і Глобовицького, ц. к. лісничого. То-
ся Глобовицького також в Перемишлі і п. Ми-
колу Bodruka, судю в Дрогобичі. — Теодор
Лавенський, обер-лейтенант 20 К: Марійку
Гурську в Перемишлі, хорунжого Степана Іан-
ка, пол. поч. 295, однор. охоти. Василія Якимо-
вича, к. к. Lir. 18, поручника Нестора Яціва,
пол. поч. 295, Катерину Лапецьку, учительку з
Старій Соли. — о. Юліан Галькевич, парох в
Рожаці відомій, п. п. Славсько 10 К: о. Мих.
Месору, Сколе, о. Степана Іванська, Верчани, о.
Еміліана Карадубу. Олексіч, о. Остапа Качмар-
ського, Славсько, о. Іса Ткачівка, Даща. —
Євгенія Вендлілович з Скального 5 К. —
Олександра Гірняк Львів 10 К. — Поруч.
Іван Будурович і Микола Гарбодим-
ський оба при Lir. 36 по 10 К: Михайла
Татуха надпор. Петра Зволинського пор. Вало-
димира Гришину пор. Олісіфора Циганюка пор.
і Ярослава Гладіч хор. всі Lir. 36 — Софія
Левицька з Погорець 5 К (Дло): Лину Левицьку
з Волі нижньої, М. Слонську з Перемишлі жену
к. к. полевого курата, Наталію Косоноцьку з
Подолець, надпоруч. Івана Мартинюка пол. поч.
261 і Любку Карапорич в Миколаєві. — Тану-
тина Левицька з Погорець 5 К (Дло): Да-
нисю Левицьку з Волі нижньої, Славія Слон-
ську з Перемишлі, Мирослава Котнія в Подо-
леські, Ольгу Косоноцьку з Біліці, —
Марусю Гірняк з Кульчицького 5 К: Тимо-
Шевченко з Баранчиць, Василія Кіца з Біліці,
Олю Солткевичеву з Ботелки, Тосю Шипкі-
ну з Туркі, Софію Кінашеву з Розділля, — Ка-
роліна Стасівова учит. Корчмин 5 К (Дло):
Марію Черекову Корчмин, Андрія Озаркова
Яло: одн. охоти. Районової команди ч. 11, Не-
онілю Черевкіну і Мар. Кульчицьку учит. з Ві-
льської Маз. і Теклю Морозину уч. з Поточиця.

Роман Шепаревич уч. VII. кл. гімн. Тура
велика 8 К: Паращука Тура велика, Богдана
Станькова, Миррослава Мокрицького Тура вели-
ка, Миколу Новицького Стрий. — Грицько Трух че-
тар У. С. В. 25 К: дра Никифора Гірняка сот-
ника, Василія Дудника сотника, Славія Індінє-
вського четаря і ара Евгена Щурівського че-
таря, Осипа Теліщака хорунжого. — Василь Фе-
нева і Угрин п. Лабова 5 К: Манюю Воз-
няк в Лабовій, Богдана Сенежака Винюка Но-
вий, Люсія Водяникого Перемишль, Волод. Сенежака Угрин, Конр. Дрождика в Лабовій. —

Російське правительство до російського народу.

"Російський народ не стравить до збільшення свою
силу поштом інших народів".

ПЕТРОГРАД (Таб.) Петроградська тел-
рафічна агенція оголосує слідчуу заяву про-
звіорничого правительства: Після розслідування
півського положення російської держави про-
звіорниче правительство, ідучи в парі із своїм
обов'язком супроти краю, ришилося оголосити
безпосередньо скажати народові цілу правду.
Позаявлене провіорничество лишило оборону краю
в великих недах. Наслідком своєї картигідної
бездільності і нездрунних заряджень спричинило
воно інверсію в наших фінансах, в зав-
исимості, перевозі і доставі авіації для збр-
її. Прозвіорниче правительство при живім і
діяльнім підпіртою цілого народу ужне всіх
сил, щоби усунути лихі наслідки постурова-
ння діяльного правительства.

Протягом 2½ лт війни обильні були
жертви синів вітчизни, а мимо цього краю ма-
ло все перед собою могучого противника, який
держить у своїй руці цілі області нашої держави і
грозить нам тепер саме в хвилі уродин російської
свободи новим рішучим наступом. Оборона нашої народної вітчизни за всю ціну
і увільнення краю в непрятія, який вдер ся в
наші граници, є найголовнішою і найважливі-
шою задачею наших жовнірів, що боронять
свободу народу. Прозвіорничесе правительство
полішає свободі народу, щоби в повій сід-
ності в наших союзниками встаточні рішів
про всі питання, що відносяться до світової
війни і її покінчення, вважає однаке своїм пра-
вом і обов'язком заявити вже тепер, що сво-
бідна Росія не задумує заво-
дітнинами іншими народами, відобрести
ім їх народину спадщину і силу
занять чужі області, що радше бажає
спричинити тривалий мир на підставі права
народів до рішання про свою судьбу. — Ро-
сійський народ нестремить дозбіль-
шення своєї внутрішньої сили кош-
том інших народів. Не має пін на
цілі повсеволення збо похиження
якого гонебудь народу. Віні свободи у-
сунув він кайдани, які давали польський народ.
Однаке російський народ не візводить, щоби
ного вітчизни з тієї великої болоти понижена
і захита в своїх житлових умовах. Ті пра-
віши будуть основою заграниційкої політики
прозвіорничого правительства, яке виконує во-
лю народу і боронить право нашої вітчизни.
Правительство заховаве притім зобов'язання су-
проти союзників. Прозвіорничесе правительство
освободженої Росії не має права замов-
чувати правду перед народом. Вітчизна нахо-
диться в небезпеці. Треба нипружити всі сили,
щоби її вратувати. Нехай народ відповість на
сю правду не пригноблені, не утратою підза-
ти, але розміхом, який представліає би одно-
стайну силу народу, додає нам нових сил до
боротьби і принес спасене! Нехай година тяж-
кої проби страйне щільний край сильніші, щоби мож-
було запевнити здобуту свободу і віддати її
ніжній праці для добре вільної Росії. Прозві-
орничесе правительство, яке складає торже-
ственную присягу служеня народови, в клубіко
пересвічне, що при вильни, якощо не наїв-
дім підпіртою всіх і кожного в окрема буде
можти сповинити аж до кінця свій обов'язок су-
проти краю. — Президент міністрів гр. Львов.

Комітет російських робітничих послів за бевпроволочними ми- ровими переговорами.

АМСТЕРДАМ (Таб.). Після одного з ту-
тешніх днівників доносить „Tim:z“ в Петро-
граді: Комітет робітничих послів оголосує
в офіційному письмі цілі ряд постанов і запо-
відає утренес комісії для заграниці від-
біснин, яка має почати безпоседні
переговори з непрятілем. В тій цілі
удасться делегація до Стокгольму, де має зор-

тачівати спеціальну кур'єрську службу між Росією й Швецією. Комісія для заграничних відносин має бути репрезентована комісарем в петроградській телеграфічній Агенції. Мало він подавати відомості заграничній пресі і контролювати звіти російської петроградською телеграфною агенцією. Одна з поставок комітету звичай: Домагаємося, щоби безпіро- вочко почато мирні переговори з військовими сторонами і прогулювати за у кінцевому відповіді Комітет заявляє діл, що не відкидає активної офесиви, але домагається права урядження комісії в Стокгольмі, висилля непримірувані телеграми і листів та власних кур'єрів за границею.

Кореспондент "Times" заявляє, що головою комітету робітників є житловий адвокат Штефен, котрий так само як Чегелас не має права говорити в імені Росії. Кореспондент думав, що була крайна варга, щоби російські жандарми прилюдно усунули ся від демонстрації.

Цар на італійському фронті.

ЛЮБЛЯНА. (Ткб.) Цар відвідав 10. с. м. в товарістві шефа генерального штабу Ауда фронт над Сочею і Трієст.

Війна з Америкою.

Охорона австро-угорських інтересів.

ВІДЕНЬ (Ткб.) "Politische Korrespondenz" доносять: Наслідком вірту дипломатичних зносин з Злученими Державами стала конечна заміна в охороні взаємних інтересів. Охорону інтересів Америки, Англії і Японії в Австро-Угорщині обійде Еспанія, а Франції і Італії Швейцарія. Австро-угорські інтереси в Злучених Державах, Англії і Англійських колоніях буде заступати Швеція, у Франції Швейцарія, в Марокко Голландія, в Японії Еспанія. Що тикається інших країн, ведуться переговори, а вислід буде небавом поданий до відомості.

Кубансько-хіміцька війна.

БЕРЛІН. (Ткб.) "Norddeutsche Zeitung" доносять: Тутешній кубанський посол вручив — відповідь до одержаного поручника — урядовим заграничним справам ноту в ім'я війська, що кубанське правительство вірвало дипломатичні анонси з німецькою державою і уважається на почині столи в Німеччині.

Заострене відношення між російським правителством і партією робітників.

БЕРЛІН. (Ткб.) "Vossische Zeitung" одержало від свого мужа довідку в Петрограді відомості про заострене відношення між профспільним правителством і робітничою партією в Петрограді. По хвилях полікіш заходи ужини поживи з військових мізгавінів тепер настала недостача поживи.

Усунення російських командантів.

КОПЕНГАГЕН. (Ткб.) Після телеграми з Петрограду міністерства війни Гучков, одержавши близькі позадобіці про велике поражене над Стокгольмом, зарядив безпізволочне усунення таємного команданта генерала Леха і коміданта корпусу Напушарського за занедбані обов'язки.

Майно російського царя,

ПЕТРОГРАД (П. Т. А.) Розпорядок про візорного правителства заряджує, що капіали, грунта, копальні, фабрики і підприємства, які належали до Бушного царя, мають бути віддані поодиноким міністерствам.

Профідник шведських соціальних демократів в Петрограді.

БЕРЛІН (Ткб.) "Lokalanzeiger" доносять, що профідник шведських соціальних демократів Bracing відвідав візит по прибутию до Петрограду до конференції з профідниками.

що належать до рахи робітників і жовнірів, а після того в міністром заграничних справ Мілюковом.

ОГОЛОШЕННЯ.

Четвер, 12. квітня 1917.
Нижні: греко-кат.: Всі. Четвер — римо-кат.
Юдіїв.
Законы: греко-кат.: Всікка Патриці — римо-кат.: Юстин.

ВІЙСНІ КОМУНІКАТИ.

Австро-Угорського Генерального штабу в дія 11. квітня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Група війск Макензена: Австро-Угорський вістук над Гаяном у повітій бою боротьби струнків російській літак типу "Nieuport".
Фронт арх. Йосифа: В області Бекас відпerto наступає неприятеля. По нашім боці оживлені діяльність стеж.

Фронт князя Леопольда Баварського: Місцями збільшила ся діяльність російської артилерії. Поза тим нема нічого до оголошення.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Діяльність інорінельської артилерії на фронті в Пібереку вчера на затал була більше оживлені в кількох місцях тривала далішо також вночі. В області долини Адіжі і озера Гардз Італії безпинно прямували свій винищуючий отон на наші місцевості.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Наші відділи Альбанії в позім успіхом заскочили Італійську передну сторожу на північ від Телліані.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гамел

з Німецького Генерального штабу

в дія 11. квітня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наступника престола Рупрехта: Місцями бояві діяльність на північ від ріки Скарре коло Гевенчні і Офені. Гар, Бус і Рамроух, яка не спричинила ніякої зміни в положенні. По обох боках дороги в Арозі до Камбрії вважають англійці вчора по сильнім огням велики до нового наступу; іх відпerto і завдано їм значні втрати. Від цих рано розвинулися там, як також між Bullion і Каеном діяльші бої. Між дорогою в Варійт до Сант-Брі і Оззія вели ся тільки менші бої перед наступними діями — остріювані гранітами і шрапнелями; так само місцевість Ларе.

Група війск німецького наступника престола: Від Валлі до Рейнів збільшується з кожного днів завжди боротьба артилерії.

Наглий наступ Француза на наші рови на південний схід від Ветту ударено скорім протиступом.

Група війск князя Альбрехта від темперського: Не буде ніяких важливих подій.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ

Над Аз, Двінно, Стоходом, Золотою Ліпою і Дібстром в багатьох місцях оживлені діяльність російської артилерії.

На фронті війск арх. Йосифа і в області групи Макензена не стало ся нічого нового.

Фронт македонський: Нічого нового.

Перший квартмайстер ген. Людендорф.

НАДІСЛАНЕ.

По позвороті з Відня зважує ПОСЛАДНІ НОВОСТИ в КАПЕЛЮХАХ жіночих і дитиних

М. БРОДА, Хорощин ч. 8.

232 3-3

ОГОЛОШЕННЯ.

Erliegt die Militärliftungsplätze. Benennung der Stiftung? Erzherzog Albrecht-Castor, Ob. 3 Anzahl der erliegten Plätze? 1. Beitrag des Stiftungs-grenzen? 259 K. 40 h. Bezugstreuer? Einmalige Beteiligung. Hierauf haben Anspruch: Of-

fiziere der Landwirte, die bedarf sind und in der Schlacht von Castor im Jahre 1866 in ausgezeichnetem Maßstab mitgekämpft haben. Jenen, die sie verwandt wurden, haben den Vortag. In Erinnerung solcher Witwen und Waisen nach Offizieren der oben bezeichneten Qualität, die bedarf und wohlerhalten sind und was den Osten bezieht? Bei Witwen und Waisen: Nach Wahlung der Teilnahme oder Verwendung des Gutes oder Werts in der Schlacht von Castor im Jahre 1866, dann Mutterlosigkeit- und Wohlerhaltungszeichen. Wenn und woher die Geschenke einzutragen sind? Bis 15 Mai 1917 von Offizieren des Rabsatzes, dan von Witwen und Waisen durch die Evidenzbehörde an das zuständige Militärmmando unter Anschluss einer Stiftungsauflösung eingabe. Weitere Vorlage: Am das Kriegsmintereum bis 30. Mai 1917. Anmerkung: (Gültig bis 1. November 1917). Geschenke sind steuerfrei.

ЗВИЧАЙНІ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЧЛЕНІВ

Видавничої Спілки „ДІЛО“
регистрованого створення в обмеж. порукою

у ЛЬВОВІ

відбудеться дія 24. квітня 1917 р. год. 5. воної півдні в редакції видавництва „ДІЛО“ у Львові, Ринок ч. 16. І. к. в отом порядку дієнням:

1. Відчитання протоколу в попередніх Загальних Зборах.
2. Зчитування Управлюючої Ради з діяльності і рахунків за роки 1913, 1914, 1915 і 1916.
3. Від контрольної Комісії з результатом рахунків і балансу за роки 1913, 1914, 1915 і 1916.
4. Відчедження річного виставу, річних рахунків і балансу за роки 1913, 1914, 1915 і 1916.
5. Вибір Голови і Заступника Голови.
6. Вибір членів і засутинників членів Управлюючої Ради.
7. Вибір Контрольної Комісії з трьох членів і однією заступницею.
8. Вибір інтервалецт.

Коли було Загальних Зборах не більше ся після стартом числа членів, відбудуться ся того самого дня і в тим самім порядку в засіданні після, себто о годині 8. вечора, а тим самим порядком другі Загальні Збори, котрі будуть виконані більшістю на числа присутніх членів.

Річні збори, рахунки і баланси в засіданні локальному створені у Львові, Ринок ч. 10. — до підписання Ва. Чесн.

У Львові дія 3. квітня 1917.

Видавництво Спілка „ДІЛО“,

регистрованого в обмеж. порукою у Львові.
Др. Волод. Білинський Дамян Лопатинський
заступник Голови.

1-а

В реванши битви

на Маківці

23/4, 30/4, 1/5 1915

збиваймо

цихни

231 5-5

уладискуймо

в новідії громаді

сличані торноти

в честь наших Героїв
добропольців Укр. С. Ст.

Господині

глядася на село стяжки. Вимоги ведес хатного господарства і доглядання хого. Зголосені фінанси у хар. В. Щуревського, вул. Петра Сагри ч. 24, а письменні о. І. Щуревського, Стінава низка п. Любіні коло Стрия.

— Конюшина російська — при замовленнях від 100 кг по К 680—

Цибуля сіянка — від 1 кг по К 110—, насіннє прічики місця, трав, пашиних ростин і цвітів доставляє

КРАСИЙ СОЮЗ
Господарсько-торговельних Спілок
з централі у Львові, вул. Зім'яничі ч. 20.
із складів: в Повіткіши, вул. Касцюшкі ч. 5.
І Стрия, Ринок ч. 6. VI 4-6